

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7534** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. Р. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2, чрез адв. С. Д. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.б срещу Решение № 1040-21-384/18.05.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-603/31.03.2020г. на В. Р. Д. като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00727979 от 05.03.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО

В жалбата на Д. се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен и неправилно административният орган е преценил, че жалбоподателят не притежава качеството осигурено лице. Твърди се, че Д. е извършвала трудова дейност в [фирма]. Сочи се, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не е предоставена възможност на жалбоподателя да изрази становище по доказателствата и да представи допълнително такива. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г.Т., която поддържа жалбата. Моли съдът да отмени решението на директора на ТП на НОИ –С. град. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът по делото - Директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата и поддържа тезата, че оспореният административен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от

страна на жалбоподателя.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: За В. Р. Д. ЕГН [ЕГН] от [фирма] ЕИК[ЕИК] в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) с данни, относно правото на парично обезщетение по болничен лист с № E20180929590. №E20180527789. №E20180527835, №E20180527868, №E20182136877. №E20180527959, №E20180955766. №E520180528032 и №E120196142929 (периодът на временна не работоспособност, определен с болничните листове е от 02.05.2018г. до 10.02.2019 г. вкл.) и декларация по чл. 50. ал. 1 от КСО за периода от 11.02.2019 г. до 12.11.2019г. вкл. (по същата има плащане до 30.09.2019 г. вкл.).

В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за жалбоподателя са отразени:

- за месец май 2018 г. - 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 17 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО
- за периода от 01.06,2018 г. до 10,02.2019 г. в дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал1 от КСО
- за периода от 11.02.2019 г. до 30.09.2019 г, в дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 50. ал.1 от КСО

Въз основа на тези данни по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на В. Р. Д. е изплатено парично обезщетение за 350 работни дни в размер на 29 896.10 лв.

В настоящия случай, при изчислението на паричното обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове с № E20180929590. №E20180527789. №E20180527835, №E20180527868, №E20182136877. №E20180527959, №E20180955766. №E520180528032 и №E120196142929 и декларацията по чл. 50. ал. 1 от КСО представени съответно, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] в дохода от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за месеците от февруари 2016 г. до април 2018 г. подаден по реда на чл. 5, ал. 4 т. 1 от КСО, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК]. За периода от 02.05.2018 г. до 30.09.2019 г. вкл. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност. Бременност и раждане за 350 работни дни в размер на 29 896.10 лв.

При осъществен последващ контрол от контролен орган на ТП на НОИ - С. град е извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с издаване на Констативен протокол № KB-5-21-00597604\24.07.2019 г. /лист 24 от делото/, в който са обективирани резултатите от проверката. Установено е по данни от Търговския регистър, че [фирма], ЕИК[ЕИК] е вписано в Търговския регистър на 21.03.2011 г. със собственици на капитала и управляващи Е. С. и Х. И..

От 04.11.2014г. в търговския регистър е вписан в качеството си на управител и едноличен собственик на дружеството В. А.. По партидата на дружеството в Търговския регистър от 2014 г. включително няма обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност.

Съгласно данните от информационната система на НОИ (Регистър на трудовите договори) за дружеството се установява, че след 2014 г. от името на [фирма] има подадени уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ за сключване и/или прекратяване на трудови договори с 94 (деведесет и четири) лица, включително и с

жалбоподателката В. Р. Д.. За нея е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор от 08.02.2016 г. на длъжност „ръководител, отдел доставки“ с основно възнаграждение в размер на 1 300,00 лв., променено в последствие на 2 100,00 лв., както и уведомление за прекратяването му от 26.04.2018 г.

От страна на дружеството са подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лица, като същите са с доход близък или равен на максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответната година). Размерът на дължими осигурителни вноски, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2014 г. до 28.02.2019 г. е 93 418.62 лв., като няма данни същите да са внесени.

В ТП на НОИ - С. град за периода 01.01.2014 г. до 28.02.2019 г. са представени документи от страна на дружеството за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, като въз основа на тях изплатената сума от фонд ДОО, възлиза на 33200.66лв.

Издадена е заповед № ЗР-5-21-00522114/07.02.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО на [фирма], в следствие на която до адреса по седалище и управление на дружеството са изпратени задължителни предписания за явяване и представяне на документи за извършване на ревизията, но не е осъществен контакт с управляващ или представляващ дружеството. С писмо изх. № 1042-21-44#2/21.03.2019 г. е потърсено съдействие и от органите на дирекция „Миграции“ при Министерство на вътрешните работи.

След извършена проверка от компетентните органи, видно от писмо с вх. №1042-21-44#3/03.04.2019 г. от дирекция „Миграции“ към МВР, В. А. е напуснал пределите на Р България на 14.11.2014 г. и няма последващи влизания в Р България.

Въз основа на тези данни и обстоятелства, административният орган е направил изводът, че лицата за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от страна на [фирма] след 04.11.2014 г. не са осъществявали реална трудова дейност, а данните по смисъла на чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани с КЕП са послужили единствено с цел получаване на обезщетения и облагодетелстване от бюджета на ДОО.

С писмо изх. № 1042-21-44#8 от 06.06.2019 г., на основание чл. 44, ал. 1 във връзка с чл. 36 от АПК и чл. 74 от ДОПК от ТД на НАП - С. е изискана информация относно осъществявана от [фирма] търговска дейност, подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, др. данни, сочещи упражнявана трудова дейност от лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

От ТД на НАП С. град е постъпила информация, че за дружеството няма подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за периода от 2014-2018г. Няма данни за регистриран касов апарат, няма данни за регистрирани търговски обекти.

Декларации образец № 1 и образец №6 , както и уведомленията по чл.62 ал.5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП, с титуляр на подписа [фирма] – В. А..

До личните адреси на наетите лица, за които са подадени уведомления за сключени трудови договори в периода от ноември 2014 г. до март 2019 г., са изпратени покани за явяване в ТП на НОИ - С. град за изясняването на факти и обстоятелства, свързани с упражняваната от тях трудова дейност в [фирма]. Включително и на жалбоподателя В. Р. Д.. Същата се е явила в ТП на НОИ С.-град и е попълнила и представила декларация, относно трудовата ѝ дейност в [фирма]. В декларацията попълнена от нея е посочено, че за свободното работно място е научила от позната,

работното ѝ място е било "офис в М.", зад "М. Д." и „главно в движение", а естеството на извършваната работа се е състояла в намиране на корпоративни клиенти, като същата декларира, че не е изготвяла или подписвала никакви документи, изпълнявайки трудовата си дейност В същата декларация за лица представители на работодателя, както и за лица, които я запознават с естеството на работата, жалбоподателката посочва Е. и И.. В. Д. декларира, че причината за прекратяване на трудовия ѝ договор е неизплащането на трудовото възнаграждение в размер на 2 - 3 заплати, а след напускането си жалбоподателката твърди, че е търсила контакт с лица от офиса в[жк], но офисът е бил закрит.

Въз основа на събраните в административното производство доказателства, контролните органи в ТП –НОИ –С. –град са приели, че [фирма] не е извършвало стопанска/търговска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от ноември 2014 г. (след придобиване на дружеството от страна на В. А.) до момента на извършваната проверка, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Констатирани са, че не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Липсата на счетоводна и трудовоправна документация пречат за извършването на проверка от компетентните контролни органи на НОИ и НАП. В тази връзка са направили извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни за реално упражнявана трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл10, ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО. Въз основа на извършената проверка е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00727979 от 05.03.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено В. Р. Д., да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 02.05.2018 г. до 30.09.2019г. в размер на 20087.99 лв. -главница. В същото е прието, че предвид заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на В. Р. Д., подадени чрез [фирма] за периода 08.02.2016г.-25.04.2018г. и на основание на установените данни по смисъла на чл.114 ал.2, т.2 от КСО е преизчислено паричното обезщетение, при което е определено, че дължимото парично обезщетение за цитирания период е в размер на 8 908,11 лева.

Жалбоподателката е обжалвала цитираното разпореждане пред директора на ТП-НОИ С. град. С Решение № 1040-21-384/18.05.2020 г. Директора на ТП на НОИ С.–град, е оставил без уважение жалба вх. № 1012-21-2603/31.03.2020 г. на В. Р. Д., като неоснователна и е потвърдил Разпореждане № РВ-3-21-00727979 от 05.03.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, като правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, допълнително са представени и приети писмени доказателства за компетентност на органа, издал цитираното разпореждане,

Жалбоподателят, чрез процесуалният си представител е представил и са приети от

съда писмени доказателства, а именно длъжностна характеристика на длъжността „организатор“ в дружеството, подписана от жалбоподателя В. Д. на 08.02.2016г., референции от търговски дружества [фирма] чрез управителя му А. Г., [фирма], чрез управителя Е. К., [фирма] чрез управителя Р. С. / лист 69-71 от делото/, както и препоръка от управителя на [фирма]. Проведен е разпит на свидетеля А. С. С.. Представено и прието от ответника е писмо от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията във връзка с подадени уведомления до комисията от [фирма] за периода 04.11.2014г. до 11.04.2015г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град, б1-ви състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение №1040-21-384/18.05.2020 г. на директор на ТП на НОИ С. –град е връчено на неговия адресат лично на 13.07.2020г. /лист 10 от делото/, а жалбата е подадена чрез административния орган на 23.07.2020г.. Срокът по чл. 149, ал. 1 АПК е спазен, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град– Е. Л., видно от Заповед № 1015-21-228/23.06.2017г. на Директора на ТП на НОИ –С. град / лист 60 от делото/ Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма, регламентирана в разпоредбата на чл.59 ал.2 от АПК, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Процесното разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите в ТП на НОИ –С. град на НОИ, въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на разпореждането за наличие на предпоставките по 114, ал. 2 и ал.3 от КСО, изложени са подробни фактически и правни установявания. В тази връзка са неоснователни твърденията и възраженията в жалбата, че в оспореното решение не е посочено правно основание и липсват мотиви.

Директорът на ТП–НОИ-С. град правилно е приел, че разпореждането предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и

майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл.48а от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Разпоредбата на чл. 50. ал. 1 от КСО гласи, че осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 календарни дни, от които 45 дни преди раждането.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение №9 към всеки от болничните листове, относно осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО).

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т.3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „Осигурено лице“ като същото е определено като физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „Осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на осигурителни плащания. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. В конкретния случай, в хода на съдебното производство са приети писмени и гласни доказателства, въз основа на които съдът прави извода, че жалбоподателят В. Д. е полагала реално труд по сключения трудов

договор. В тази връзка съдът кредитира, представените референции от търговски дружества, видно от които на различни дати, Д. е провела преговори с посочените търговци – [фирма] чрез управителя му А. Г., [фирма], чрез управителя Е. К., [фирма] чрез управителя Р. С. / лист 69-71 от делото/, както и препоръка от управителя на [фирма]. Видно от съдържанието на препоръките, извършената от жалбоподателя дейност изцяло съответства на поетите от нея задължения, посочени в длъжностната ѝ характеристика, а именно да осъществява делови контакти с клиенти на компанията и да посещава по предварителна схема търговски обекти по места.

Съдът изцяло кредитира и свидетелските показания на свидетеля А. С. С.. Същата е приятелка на жалбоподателя, като сочи, че през 2018г.-2019г. Д. е работила в [фирма]. Работата ѝ се е състояла в провеждане на срещи с клиенти извън офиса на дружеството, с цел разширяване на портфолиото на компанията и предоставяне на реклама на услугите на фирмата. Най-често срещите са били в офисите на клиентите на [фирма]. Свидетелката е съдействала на Д. да започне работа в [фирма], тъй като знаела, че заплащането е добро. Соци, че офисите на фирмата са в [жк]и в „Л.“. Знае от Д., че към края на 2019г. е приключила отношенията си с фирмата, тъй като не са ѝ плащали редовно заплата и са я накарали да преподпише трудов договор с [фирма]. Отделно от това, обяснява за възникналите проблеми с различни институции, включително и НОИ, тъй като от [фирма] не са заплащали осигуровки. Дадените показания изцяло кореспондират, с представените данни в писмената декларация на жалбоподателя, представена пред контролните органи на ТП на НОИ –С. –град, приложена по делото.

В тази връзка изложените в оспореното решение изводи, че жалбоподателя не е имал качеството осигурено лице са неправилни.

В хода на съдебното производство са събрани убедителни доказателства, че Д. е полага реално труд по трудовото си правоотношение с [фирма], независимо от неоспорените факти и обстоятелства, че от [фирма] не са подавани годишни данъчни декларации по ЗКПО и няма данни за извършвана от дружеството търговска дейност. / липса на касов апарат, липса на търговски обект /

Съдът, счита че представеното от ответника писмо от Комисия за регулиране на съобщенията /лист 74 -75 от делото/, че [фирма] не е подавало уведомление по смисъла на чл.59 ал.1 от Закона за пощенските услуги, е неотнормимо към конкретния случай, тъй като касае периода 2014г-2015г.

Въз основа на изложеното, следва да се приеме, че след като Д. е полагала труд по трудовия договор има качеството осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т.3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО

и поради това е осигурено лице за осигурителен риск „временна неработоспособност“, „бременност и раждане“. Предвид това ѝ се дължи обезщетение за тези осигурителни рискове и полученото парично обезщетение не следва да се възстановява. Т.е. не са налице предпоставките на чл.114 ал.1 от КСО за възстановяване на добросъвестно получени суми за обезщетение.

С оглед на изложеното, оспореното решение и потвърденото разпореждане като материално незаконосъобразни и противоречащи на целта на закона следва да бъдат отменени.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които своевременно са предявени по представен списък и са в размер на 1000 лева, заплатено по банков път адвокатско възнаграждение. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираните разноски, което съдът намира за основателно. Съдебното производство не се отличава с фактическа и правна сложност, като по делото са проведени само две съдебни заседания и съгласно чл.8 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в минимален размер , а именно от 350 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Р. Д. с адрес – [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2, чрез адв. Г. Т. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.5, ап.17, Решение № 1040-21-384/18.05.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-603/31.03.2020г. на В. Р. Д. като неоснователна, както и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00727979 от 05.03.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО

ОСЪЖДА ТП на НОИ-С. -град да заплати В. Р. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2с адрес – [населено място], [улица] бл.№3, вх.Г, ап.80 сумата от 350лв. /триста и петдесет/, представляваща адвокатско възнаграждение за осъщественото в производството процесуално представителство

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: